

CRY FOR HOPE - GI OSS HÅP: En oppfordring til besluttsom handling

Vi kan ikke både tjene Gud og støtte undertrykkelsen av palestinerne.

Offentliggjort 1. juli 2020

Vi, Kairos Palestina og Global Kairos for rettferdighet, en verdensomspennende koalisjon oppstått som et svar på Kairos Palestinas dokument "Sannhetens øyeblikk: Et ord om tro, håp og kjærlighet fra hjertet av den palestinske lidelse", offentliggjør denne påtrengende appellen til alle kristne, til kirkesamfunn og økumeniske institusjoner. Vi gjør dette i samarbeid med engasjerte kristne i Palestina og i verden. **Dette er et kall til kraftfull handling** i en sak som vi mener er knyttet til integriteten i vår kristne tro.

Vi har nå kommet til et kritisk punkt i kampen mot undertrykkelsen av det palestinske folket. Da staten Israel i 2018 vedtok loven som slår fast at Israel er det jødiske folkets nasjonalstat, innebar dette en legalisering av den institusjonaliserte diskrimineringen i Israel og de palestinske områdene. Dermed er palestinerne offisielt fratatt sin rett til liv, levebrød og en framtid i sitt hjemland. Utspillene fra den amerikanske administrasjonen i den senere tid gir støtte til Israels pågående prosjekt med å ta kontroll over hele Palestina.

Dette inkluderer flyttingen av den amerikanske ambassaden til Jerusalem i 2018, erklæringen i 2019 om at den amerikanske regjeringen ikke lenger anerkjenner at bosettinger er "i strid med folkeretten" og, i 2020, Trump-administrasjonens "Peace for Prosperity"- plan.

Oppmuntret av støtten fra USA og ytterligere styrket av den tannløse responsen fra det internasjonale samfunnet, har den nydannede koalisjonsregjeringen banet veien for annektering av omkring en tredjedel av den okkuperte Vestbredden, inklusive Jordandalen. Denne utviklingen avliver for godt illusjonen om at Israel og verdens makter har til hensikt å forsvare det palestinske folkets rett til verdighet, selvbestemmelse og fundamentale menneskerettigheter som garanteres av internasjonal lov, herunder palestinske flyktningers rett til å vende tilbake. På bakgrunn av dette er det nå på høy tid at det internasjonale samfunnet erklærer at Israel, i henhold til folkeretten, er en apartheidstat.

I lys av denne virkeligheten ser vi at det er vårt ansvar, som etterfølgere av Jesus, å reagere besluttsomt. Kirkens eksistensberettigelse, den kristne troens integritet og evangeliets troverdighet står nå på spill. Vi erklærer at støtte til undertrykkelsen av det palestinske folket - enten den er passiv eller aktiv, gjennom taushet, tale eller handling - er synd. Vi hevder at kristen støtte til sionisme, som en teologi og ideologi som legitimerer ett folks rett til å nekte et annet folk deres menneskelige rettigheter, er uforenlig med den kristne tro og et alvorlig misbruk av Bibelen.

Vi oppfordrer alle kristne og alle kirkesamfunn på menighets-, nasjonalt-, globalt og økumenisk nivå til å involvere seg i studier, refleksjon og bekjennelse over den historiske og systematiske berøvelsen av det palestinske folkets rettigheter, og over måten Bibelen har blitt misbrukt av mange for å rettferdiggjøre og støtte denne undertrykkelsen. Vi oppfordrer kirkene til å reflektere over hvordan deres egne tradisjoner kan uttrykke den hellige forpliktelse til å opprettholde kirkens og den kristne tros integritet i dette spørsmålet. Vi kan ikke tjene Gud og samtidig tie om den undertrykkelsen palestinerne utsettes for.

Når vi nå står overfor dette *kairos* ("spesielt, avgjørende øyeblikk"), er vi oppmerksomme på den forpliktende arven vi har fått fra dem som stod i pressede situasjoner og akutte kriser før

oss. I 1933 erklærte den tyske presten og teologen Dietrich Bonhoeffer at naziststyrets fornektelse av jødernes rettigheter, og statens innblanding i religiøse anliggender, hadde stilt kirken overfor et bekjennelsesspørsmål, *status confessionis*. Barmenerklæringen fra 1934 understreket kirkens forpliktelse til å stå opp mot urettferdighet og til å utvetydig motsette seg tyranniske ideologier. I 1964 erklærte Kirkenes Verdensråds (WCC) første generalsekretær, Willem Visser 't Hooft, at rasisme, slik som apartheid, utgjør en *status confessionis* for kirkene. WCC fulgte opp sine ord med handling i 1969 ved å implementere sitt modige og vidtrekkende Program for bekjempelse av rasisme. I 1977 erklærte Det lutherske Verdensforbund (LWF) at "apartheid skapte et *status confessionis* for kirkene", og i 1984 ble de hvite lutherske kirkene i Sør-Afrika som praktiserte apartheid, suspendert. I 1982 erklærte World Alliance of Reformed Churches (WARC) apartheid som uforenlig med kristen tro, og medlemskirker som praktiserte rasistisk atskillelse, ble suspendert. World Communion of Reformed Churches bekreftet i 2017 at "med hensyn til situasjonen med urettferdighet og lidelse som eksisterer i Palestina, og nødropet fra det palestinske kristne samfunnet, står integriteten i den kristne tro og praksis på spill". Generalsekretæren ble derfor bedt om å initiere seks direkte handlingstiltak. Siden 2009 har det blitt utarbeidet Kairosdokumenter fra økumeniske organisasjoner en rekke steder i verden, som respons på de palestinske kristnes Kairosdokument "Sannhetens øyeblikk". Disse oppfordrer til handling og gir en teologisk bekreftelse på det profetiske kallet fra den palestinske kristenheten.

Den nåværende situasjon kaller på handlinger som er like modige, trofaste og resolute. Avgjørelsens tid er inne. "Som kristne og som palestinere roper vi til våre kristne brødre og søstre i kirkene over hele verden", står det i Kairos Palestina-dokumentet fra 2009. Åtte år senere, i 2017, skrev National Coalition of Christian Organisations in Palestine til Kirkenes Verdensråd og den økumeniske bevegelsen: "Situasjonen er mer enn påtrengende. Vi står overfor en katastrofal kollaps. Kristne, dette er ingen tid for overfladisk diplomati!" Nå, tre år senere, retter vi dette ropet om å gi oss håp til våre kristne brødre og søstre over hele verden. Vi inviterer våre medkristne, deres lokale menigheter, kirker og internasjonale økumeniske organisasjoner til å ta imot og besvare vårt felles vitnebyrd, til å slutte seg til bekjennelsen, og til å igangsette prosesser som formelt avviser undertrykkelsen av det palestinske folket og enhver bruk av Bibelen som rettferdiggjør denne undertrykkelsen. Vi oppfordrer til følgende forpliktende handlinger:

- **Initiere prosesser** på lokalt -, trossamfunns- og økumenisk nivå som anerkjenner dette *kairos*, sannhetens øyeblikk, og det påtrengende behovet for besluttsom handling når det gjelder fornektelsen av palestinernes rettigheter og misbruk av Bibelen. Disse handlingene vil være et uttrykk for kirkens enhet og dens forpliktelse til å stå opp for all urett, overalt der den finnes.
- **Igangsette studier** og avklaringer med hensyn til teologier og fortolkninger av Bibelen som har blitt brukt for å rettferdiggjøre undertrykkelsen av det palestinske folket. Tilby teologier som uttrykker et profetisk kall til en visjon for landet, som inkluderer både israelere og palestinere, og som bekrefter at Skaperen er kjærlighetens, nådens og rettferdighetens Gud; ikke diskrimineringens og undertrykkelsens Gud.
- **Bekreft palestinernes rett til å gjøre motstand** mot okkupasjon, fordrivelse og krenkelse av deres fundamentale rettigheter, og tilslutte seg palestinerne i deres kreative og ikkevoldelige motstand. Oppfordringen fra 2005 til Boikott, Deinvestering og Sanksjoner (BDS) tilbyr et rammeverk for økonomiske, kulturelle og akademiske

tiltak og for direkte politisk påvirkning, som et ikkevoldelig redskap for å gjøre slutt på okkupasjon og undertrykkelse. Formålet med BDS er ikke å straffe eller isolere Israel. Det er snarere å presse Israel til å overholde internasjonal lov, og å komme med en oppfordring til Israels regjering og dets folk om - i Bibelens ånd - å tre inn på rettferdighetens og fredens vei, og dermed bekrefte både sine egne rettigheter og det palestinske folkets rettigheter.

- **Kreve** at også regjeringer og internasjonale institusjoner anvender politiske, diplomatiske og økonomiske midler for å stoppe Israels brudd på menneskerettigheter og internasjonal lov.
- **Bekjempe antisemittisme** gjennom å arbeide for rettferdighet og mot anti-judaisme, rasisme og fremmedfrykt; motsette seg likestillingen mellom antisemittisme og en berettiget kritikk av Israel.
- **Støtte initiativ** som inkluderer israelere og palestinere; støtte interreligiøse grupper som kjemper mot apartheid og okkupasjon og skaper muligheter for samarbeid om en felles framtid med gjensidig respekt og verdighet.
- **Komme og se** virkeligheten i Det hellige land med medfølelse og blikk for palestinernes lidelse, og være solidarisk med religiøse og sekulære gruppers gressrotsinitiativ som utfordrer okkupasjonen og som arbeider for en rettferdig fred.

Vi har utviklet dette oppropet ut fra en uro for begge folks framtid. Med Kairos Palestinas ord, vårt kall er rotfestet i *kjærlighetens logikk*, som søker å frigjøre både undertrykkeren og den undertrykte, for å skape et nytt samfunn for alle landets innbyggere. Vi holder fast ved håpet som kom til uttrykk i Kairos-dokumentet, om at palestinere og israelere har en felles framtid - at "vi kan organisere vårt politiske liv, med all sin kompleksitet, i overensstemmelse med kjærlighetens logikk og kraft, når okkupasjonen har opphørt og rettferdighet er etablert". Som Jesu etterfølgere er vårt svar på ekskluderende ideologier og apartheid å opprettholde en visjon om inkludering og likestilling for alle landets folk, og vi vil utrettelig kjempe for at dette kan skje.

Vi anerkjenner at vi, på grunn av vår kristne forpliktelse på frigjøringen av det palestinske folket, må avvise imperiets teologi; det globale system av dominans som manifesterer seg i rasemessig, økonomisk, kulturell og økologisk undertrykkelse og som truer menneskeheten og hele skaperverket. Med denne bekjennelsen omfavner vi vår tilhørighet i det brutte brødets fellesskap - kirken, som oppfyller sin misjon ved å bringe den gode nyheten om Guds kjærlighet, barmhjertighet og liv i overflod for alle.